Weiss Morgan
Fată la covată

Simpla cromie disjunctă cît de mult...punct(eaz)ă.
Partea de clar, senin și detașare cenușiu-vinețiu-albăstrie a obiecteler. Covata, rochia, perdeaua, cutii în raft... Partea...vie, ochii fetiței. Uman și universal o cumpănire întru existențial?
Partea de obscur, mohorît și ignorare maroniul mobiliar și șatenul răsfirat al copilei.
Ambele părți, tabere ale evidenței candorii vii, prin garda cumva pasivă.
Pentru ca implicarea purității în realul...sublimat să aibă toată deschiderea.
Emotiv-estetică.
Fata spală la covată, și e oarecum mirată, voi ce tot prviți la mine, să faci treabă nu-i rușine! Dar ei ce divin îi vine!

Damian Luz